

Vol.4, Issue No.9 5th February 2017

TITLE CODE : GUJGUJ15618

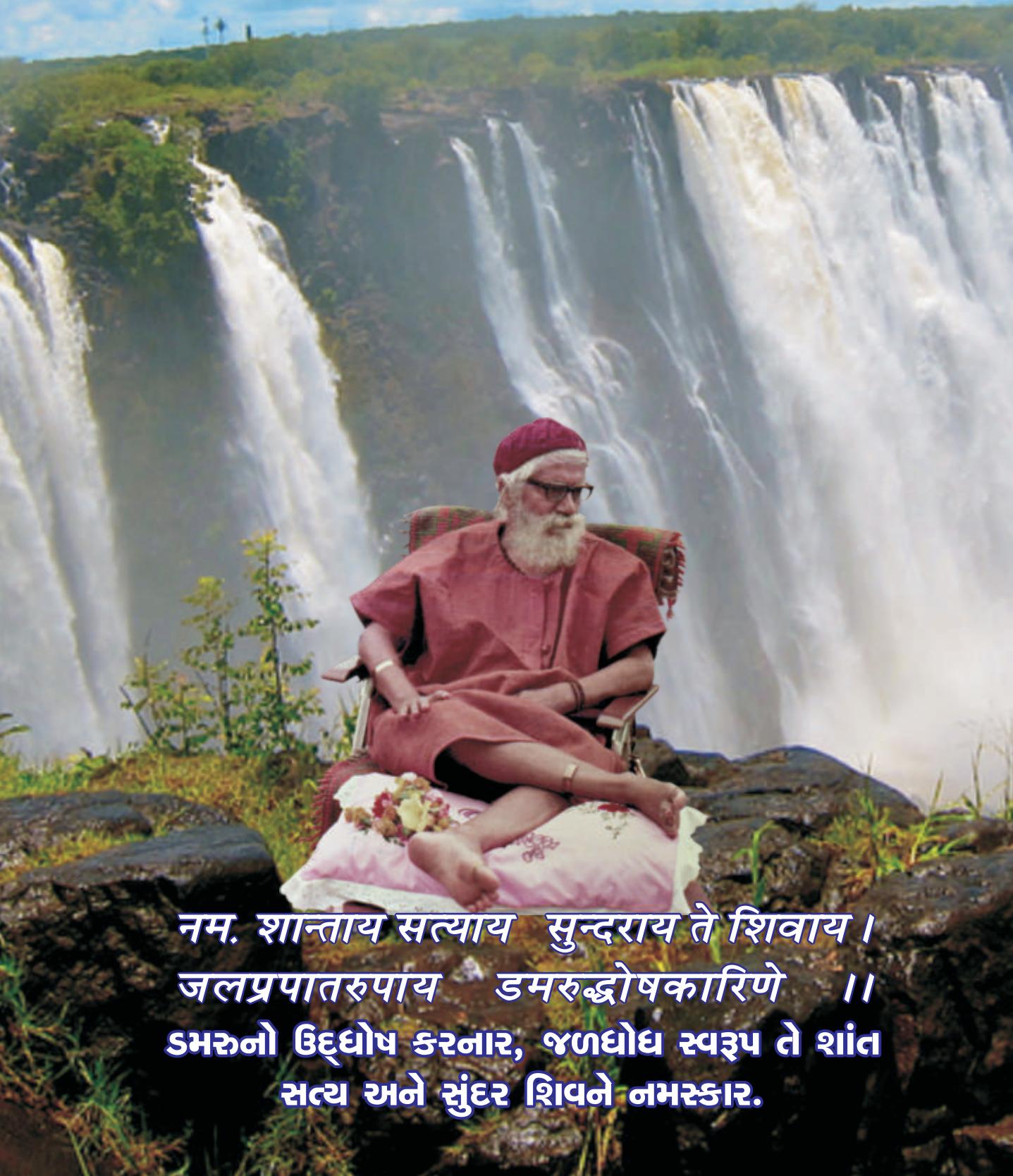
રંગ સેવા

(Rang Seva)

February-2017

ધ વિકટોરિયા ફોલ, ઝાંબીયા (આફિકા)

નમ. શાન્તાય સત્યાય સુન્દરાય તે શિવાય ।
જલપ્રપાતરુપાય ડમરુદ્વોષકારિણે ॥
ભમરનો ઉદ્ઘોષ કરનાર, જળઘોધ સ્વરૂપ તે શાંત
સત્ય અને સુંદર શિવને નમસ્કાર.

॥ પરસ્પરદેવો ભવ ॥

Rang Seva

February-17

રંગ સેવા - પુસ્તિકા : ૦૯

પ્રતિ : ૧૪૦૦

મૂલ્ય : ૧-૦૦

તંત્રી :

ડૉ. ઈન્ડુભાઈ દવે

શ્રીરંગ હોસ્પિટલ, મેડિકેર

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬

ફોન : (૦૭૯) ૨૬૫૭૫૫૭૭/૬૬૭૭

સહસંપાદક :

પ્રદૂભન પટેલ

મો. ૯૮૨૫૪ ૫૨૬૨૪

પ્રકાશક :

ડૉ. ઈન્ડુભાઈ દવે

શ્રીરંગ હોસ્પિટલ, મેડિકેર

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬

ફોન : (૦૭૯) ૨૬૫૭ ૫૫૭૭/૬૬૭૭

પત્રવર્ષાંતર :

સ્નેહલ શાહ

૧૩, શાહ કોલોની, બેસ્ટ હાઇસ્કૂલ સામે,

ભૈરવનાથ રોડ, મહિનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૨૮

ફોન : (૦૭૯) ૨૫૪૩૩૪૭૩

www.rangavadhoot.us, www.abhirang.org

ગ્રાફિક્સ :

૦ પચેશ સુથાર

અભિરંગ : (શ્રીરંગ યુવા સંગઠન)

ટાઈપસોટિંગ :

હરિઓમ ગ્રાફિક્સ, આજાદ ગાઈન સામે,

હિમતલાલ પાર્ક, અમદાવાદ-૧૫. ફોન. ૨૬૭૬૭૧૮૧

મુદ્રણ સંસ્કાર :

મુદ્રણ પુરોહિત

સૂર્યા ઓફસેટ,

આંબલી ગામ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૫૮

અનુક્રમણિકા

- (૧) શ્રીરંગ અવધૂત મહારાજની જીવનગ્રામર-૮
○ શ્રી મુરલીધર સરપોતદાર ૦૨
- (૨) શ્રીરંગ અવધૂતશ્રીનો આજનો યુગસંદેશ-૨
○ અમરસિંહ બાપુસિંહ સોલંકી ૦૪
- (૩) ‘અવધૂતી આનંદ’માં મૃત્યુવિષયક ચિંતન-૨
○ પ્રા. દેવદત્ત શિવપ્રસાદ જોશી ૦૬
- (૪) ગંગિયા-આફિકા સ્થિત વિકટોરિયા ઘોધ સ્તુતિ
○ રંગ અવધૂત ૦૭
- (૫) શ્રીરંગ અવધૂતનો આફિકા પ્રવાસ
○ ભાલચંદ્ર ત્રિપાઠી ૦૮
- (૬) શ્રીરંગ અવધૂતના આફિકા પ્રવાસનાં પ્રેરક પ્રસંગો
○ શાખી કિરીટભાઈ પાઠક ૧૩
- (૭) ધેદિક પંચશીલ
○ પ્રા. કુલીનભાઈ ઉપાધ્યાય ૧૬

ચિંતા

સંસારની ચિંતા શું કરો છો ? જેમ અવધૂતે
પોતાનું બધું, તમારે ચરણે ભક્તોને ચરણે
અર્પણ કર્યું છે, તેમ તમારું સર્વસ્વ અવધૂતને
ચરણે અર્પણ કરી નિશ્ચિત કેમ નથી બેસતા ?
ચિંતા અને દુઃખથી જ્યારે મનુષ્ય મુક્ત થઈ
જાય છે ત્યારે જ તે ઈશ્વર પર નિર્ભર છે એમ
કહી શકાય.

- રંગ અવધૂત

Rang Seva - 08 ❁ ૧

॥ માણસ જન્મ પછી એ જ વર્ષમાં બોલતા શીખી જાય છે પરંતુ શું બોલવું તે શીખતા વર્ષો લાગે છે ॥

(૧) શ્રીરંગ અવધૂત મહારાજની જીવનગ્રમર-૮

જી શ્રી મુરલીધર સરપોતદાર

સાત ગામની સમશાનભૂમિ એવા નારેશ્વરમાં
પાંડુરંગ વળામે - સંવત ૧૯૮૨ની માગસર વદ
ચોથે પ્રથમ આસન મૂક્યું. કાળજું બાળે એવી
કડકડતી ઠંડી. તનને તપાવીને સાધનાપથ પર ડગ
માંડવા મંડ્યા. સંતો લોકસત્તામણીનો ભોગ બનતા
જ હોય છે.

અભયને સિદ્ધ કરનારને ડર શાનો ? ડર
કોનો ? અદ્વૈતની ભૂમિકામાં રાચતા અવધૂતની
કસોટીરૂપ એક મધ્યરાત્રીએ પ્રસંગ બન્યો.
દાન્નાટિરના ઓટલા પર રાતનું કાયમનું આસન.
ટમટમતા તારલિયાનો રાસ નિષાળતાં બે-ગ્રાણ
કલાકની નિંદર માણી રાતના બે વાગે સાધનાર્થે
જાગી જતા. એક વાર મધ્યરાત્રીએ બે બુકાનીધારી
કાળા પોશાકમાં લાંબા ચકચકતા ધારિયાં સાથે
આવ્યા અને કશુંય બોલ્યા ચાલ્યા વિના ગોઠવાઈ
ગયા. એક જણ માથા પાસે અને બીજો પગ
પાસે. જંગલનો મામલો. અંધારી મધરાત.
સામાન્ય વ્યક્તિની તો છાતી જ બેસી જાય.
અવધૂત તો આંખ મીંચીને પડી રહ્યા અને નાટક
જોતા રહ્યા. બુકાનીધારી સાથે વાતચીત હિંદીમાં
થઈ હતી પણ અહીં એનું ગુજરાતીમાં રૂપાંતર
કર્યું છે.

આવેલા પૈકી એક જણે કરડાકીથી કહ્યું કે :
બાવાજી કેમ પડી રહ્યા છો ? ઉઠીને દરવાજો ખોલો.

અવધૂતે કહ્યું કે બારણાને તાળું માર્યું જ નથી.
જાતે દરવાજો ખોલી લો.

આવનારે પૂછ્યું કે અહીં કોઈની અવરજવર

હોય છે કે ?

પૂ. બાપજીએ કહ્યું કે હા ! કોઈ ભગત લોક
આવે છે અને તમારા જેવા સારા ભક્તો મધરાતે
આવે છે. અવધૂતનો દરબાર બધા માટે ખુલ્લો છે.
પછી પ્રશ્ન પૂછાયો કે, બાવાજી ! બીક નથી
લાગતી ? ડર નથી લાગતો ? અદ્વૈતમાં રાચતા
બાપજીએ કહ્યું કે એકલા માણસને ડર કોનો ? બે
હોય તો ડર લાગે.

છેલ્લો પ્રશ્ન પૂછાયો : બાવાજી ! તમને કોઈ
મારે તો તમે શું કરો ?

બાપજીએ કહ્યું કે હજ સુધી તો કોઈએ મને
માર્યો નથી. પણ એવું હોય તો તમારા પૈકી એક
મને પકડે અને બીજો મને મારે. પછી હું શું કરું
તે તમે જુઓ.

દારુના ઘેનમાં ચક્કાયુર બે જણા ઘોડા પર
બેસીને પલાયન થઈ ગયા.

નારેશ્વરમાં પૂ. શ્રી દાન્નપુરાણના ૧૦૮ પારાયણ
કરવા આવ્યા હતા. પૂ. શ્રી મિત્રો સાથે પ્રવાસમાં
ઇન્દ્રવર્ણ ગામના શંકરના મંદિરમાં રાત્રિવાસો કરતા
હતા ત્યારે દાન્નપુરાણના ૧૦૮ પારાયણ કરવાનો
આદેશ થયો હતો.

દાન્નપુરાણની શોધ શરૂ થઈ. દાન્નપુરાણ
વિશે કોઈને જાણકારી જ નહિ. એવામાં પૂ. શ્રી
રતનલાલ મહાત્માને મળવા રણાપુર આવ્યા.
મહાત્માનો પુત્ર પ્રબોધ (રવિયો) ઘર છોડીને
જતો રહ્યો હતો. મહાત્મા અને પૂ. શ્રી શોધવા
માટે અંકલેશ્વર આવ્યા. અંકલેશ્વરથી ભર્યા ચાલતા

આવતા હતા ત્યાં પૂ.શ્રીએ પૂલ પર ચાલતાં ચાલતાં મહાત્માને કહ્યું કે ‘મહાત્મા ! તમારો રવિયો તો ત્યાં મળી જ જશે પણ સાથે સાથે બીજો પણ લાભ થશે. ભરૂચ મહાત્માના સગા મોહનલાલને ત્યાં જ રવિયો મળી ગયો. દત્તપુરાણની વાત કરતાં મોહનલાલે કહ્યું કે એ તો સ્વામી મહારાજ વિરચિત ગ્રંથ છે. મારી પાસે એ છે. પૂ.શ્રીએ ગ્રંથના દર્શન કર્યા. પારાયણ માટે ગ્રંથ જોઈતો હતો એટલે પૂ. ગાંડી મહારાજના બનેવી કલ્યાણજી દેસાઈને મળ્યા. એણે કહ્યું કે સ્વામી મહારાજના ગ્રંથો અગ્રાધ્ય હોવાથી હું તેને પૂજામાં રાખું છું. બાપજીએ કહ્યું કે ગ્રંથના દર્શન કરાવો. ગ્રંથોના દર્શન કરાવતા હતા ત્યારે બધાની એક એક નકલ હતી પણ દત્તપુરાણની બે નકલ નીકળી. ભગવાને તમારે માટે જ નકલ રાખી છે એમ કહી કલ્યાણજીભાઈએ દત્તપુરાણની નકલ આપી. આમ દેવકૃપાથી દેવે લખેલો ગ્રંથ મળ્યો.

પૂ.શ્રી રણાપુર આવ્યા ત્યારે રતનલાલ મહાત્મા સાથે બહાર નીકળ્યા તો દાસકાકાએ આવવાનું આમંત્રાશ આપ્યું. પૈસાનો સ્પર્શ નહિ કરવાની અને અન્યના આસન ઉપર નહિ બેસવાની વાતથી પ્રભાવિત થયેલા દાસકાકાએ પોતાનું સમગ્ર જીવન સમર્પિત કરી દીધું. દાસકાકાનો સમગ્ર પરિવાર પૂ.શ્રીનો ભક્ત બની ગયો. મુ. મૂળીઝોઈ તથા દાસકાકાની પત્ની શ્રી રૂક્ષમણીબેનનો અનન્ય ભાવ કેમ કરીને ભૂલાય એવો નથી. ‘દરશન દીજો દા’ડી’ ભજન એ રૂક્ષમણીબેનના ભાવને પ્રગટ કરતું પૂ.શ્રી દ્વારા રચાયેલું ભજન છે.

ચાલો, આપણે પણ રંગચરણે આવા જ સમર્પિત થઈએ.

ભજન

- ભજન કરો અને નીતિથી વ્યવહાર કરો.
- ભજન જ સર્વ હુઃખોનો અચૂક ઈલાજ છે. માટે બને તેટલું ભજન કરો.
- દરરોજ વધુ ભજન ન બને તો વર્ષમાં એક મહિનો તો જરૂર એવો રાખો કે જેથી આપું વર્ષ ચાલે એટલું ભજન-પુષ્ય ભંડોળ સંગ્રહી શકાય; તેથી તમારું આપું વર્ષ નિર્વિઘ્ને સુખ-શાંતિપૂર્વક પસાર થશે.
- કોઈ પણ ભજન ગાતી વખતે તેમાં વણવિલા દર્શનનો ચિતાર નજર સામેખડો કરો એટલે સગુણ સાક્ષાત્કારના પ્રત્યક્ષ દિવ્ય અનુભવો મળવાનો સમય જલદી આવશે.
- પાત્રમાં પાણી ભરાતાં હવા આપોઆપ નીકળી જાય છે. તેમ ચિત્તમાં ભજનની ભરતી થતાં આપોઆપ ભોગ-વાસનાઓનો નાશ થશે.
- ગુરુભક્ત શાસ્ત્રીય પદ્ધતિએ ભજન કરવા છતાં દિવ્ય અનુભવ ન થતા હોય તો તેનાં સાધકે પોતાની જ નિર્ણયશક્તિ અને બારીક તપાસ કરી જણાએલી ખામીઓ દૂર કરવી જોઈએ. એટલે જરૂર દિવ્ય અનુભવ થશે.

- રંગ અવધૂત

(૨) શ્રીરંગ અવધૂતજુનો આજનો યુગસંદેશ - ૨

જી અમરસિંહ બાપુસિંહ સોલંકી

પ.પૂ.શ્રીએ માનવીને પરમાત્માના સતત નામરસરણનો, સ્વાધ્યાયનો અને સદાચારનો સંદેશ આપ્યો છે. માનવી જો એ સંદેશ આચરે તો એની પશુતા ઘટી, માનવતા વિકસે અને અંતે હિવ્યતા પ્રગટે અને માનવ દેવ બને. આ સંદેશમાં કિયાત્મક અધ્યાત્મવાદ છે પણ એ સાથે જ આજના યુગને માટે એ કિયાત્મક અધ્યાત્મવાદને સામાજિક સ્વરૂપ આપીને પ.પૂ.શ્રીએ સંદેશ આપ્યો છે. પરસ્પરદેવો ભવ. એકબીજાની હિવ્યતા પીછાનો અને પ્રકટાવો અને બીજાના દેવ બનો. રોજબરોજના જીવનમાં એ કેવી રીતે શક્ય બની શકે તેની સ્પષ્ટ સમજ પ.પૂ.શ્રીએ એમની ૬૦મી શા રંગજયંતિના પ્રસંગે ‘આદેશ’ના સ્વરૂપમાં આપી છે, એ આદેશ કિયાત્મક, વિધાયક અને રચનાત્મક છે. માનવી જે કંઈ છે અથવા એની પાસે જે કંઈ છે, તે ફક્ત એના પુરુષાર્થનું જ એ પરિણામ નથી, પણ અનેકોના પુરુષાર્થનું એ સમગ્ર પરિણામ છે-આ ભાવ-સામાજિક ઋષાસ્વીકારનો ભાવ પ.પૂ.શ્રીએ એમના સંદેશમાં સ્પષ્ટ કરેલો છે અને એ ઋષા-મુક્તિ માટે પ.પૂ.શ્રી એમના જ્યાપુરના સંદેશમાં માનવીને પરાર્થે યાજિનઃ સદા । આચરવા સૂચવે છે.

‘અને જે કંઈ કરો તે (જ્યાપુરના) ય ઉપરથી યાજિનઃ શબ્દ યજ એટલે પોતાની પાસે જે કંઈ હોય તે પરાર્થે અર્પણ કરવું, હોમવું અનું નામ યજ. પરાર્થે એટલે બીજાને માટે જે કંઈ હોય તેનો તમે સદુપયોગ કરો અને પરાર્થે એટલે પરમાત્મપીત્યર્થે. મારી પાસે પૈસા હોય, હું બીજાને માટે વાપરું પણ ખરો, પણ કીર્તિને માટે વાપરતો હોઉં તો અનું કંઈ જ ફળ મળતું હોતું નથી. પરાર્થે એટલે પરમાત્માને માટે, બીજાને

માટે વાપરો...’

આજના યુગના માનવસમૂહના દુઃખોની વાસ્તવિકતા પ.પૂ.શ્રીએ પીછાની છે, એનાં કારણો પણ આપ્યાં છે અને તેમાંથી મુક્ત થવાનો વ્યાવહારિક વૈજ્ઞાનિક અને પ્રેરણાત્મક માર્ગ પણ બતાવ્યો છે. આદ્ધિકાના સંદેશમાં પ.પૂ.શ્રી દર્શાવ્યે છે, ‘માણસ માત્રને રોગ એક જ થયો છે અને તે ભવરોગ-એટલે જ અશાંતિ, કલેશ, કલહ, અસમાધાન અને તેના પર ભગવત્તામ સ્મરણ એ ઈલાજ પણ એક જ છે’ આધુનિક જમાનાના માનવીની મુંજવણ સમજીને, તે આચરી શકે તેવો કિયાત્મક આદેશ આપે છે. આ અટપટા કલિકાળમાં એક ભગવત્તામ જ તારક છે, વ્યવસાય બાહુલ્ય, ખટપટ ને કલહથી ભરેલા આ જમાનામાં સર્વ સાધારણ મનુષ્ય બીજું કરી પણ શું શકે ? કબીર સાહેબ કહે છે તેમ :

‘ભૂખે ભોજન ઘાસે પાની, નંગે વસ્તર દીજે;
સાધો રામ ભજન કર લીજે’

ભૂખ્યાને અન્ન, ઘાસાને પાણી, નંગાને વસ્ત્ર, માંદાને માવજત, અભણાને જ્ઞાન વગેરે પરમાત્માએ જેને જે આપ્યું હોય તે પરાર્થે વાપરી પ્રભુના નામનું સતત સ્મરણ કરવું એ જ અત્યારના જમાનામાં તો ઉત્તીનો આમ રાહ છે. આમ સર્વ સાધારણ મનુષ્યને જ્યાલમાં રાખીને અને તેની પરિસ્થિતિ સમજીને પ.પૂ.શ્રીએ માનવધર્મની કિયાશીલતા વિધેયક રીતે સમજાવી છે. આ જ તત્ત્વને સમજાવતાં પ.પૂ.શ્રી એમના સંદેશમાં કહે છે : ‘ભગવત્તામ સ્મરણનું રહસ્ય એ છે કે-એણે (પ્રભુ-દત્ત) આપણે માટે ઉત્પન્ન કરેલી અનેક વસ્તુઓનું સ્મરણ જાગ્રત રહી, આપણે પણ પ્રેરણા લઈ અન્ય માટે એનો

ઉપયોગ કરી, નિરહંકાર વૃત્તિ કેળવીએ.' આમ પ.પૂ.શ્રીએ પ્રભુ નામ-સ્મરણનો, સ્વાધ્યાયનો, સદાચારનો અને સમર્પણનો યુગ-સંદેશ આપ્યો છે. આજના માનવીના દુઃખોનું કારણ સમજવતાં પ.પૂ.શ્રી એમના આફિકાના સંદેશમાં કહે છે : માણસે પોતાના સુખને માટે અને તે પણ ઐહિક નાશવંત સુખને માટે બીજા બધા સર્જનને દુઃખી કરી તેનો દુરુપયોગ કરવા માંડ્યો છે અને તેથી જ તે દુઃખમાંથી ઉપર આવી શકતો નથી. 'ખાડો ખોડે તે પડે' એ ન્યાયે માનવીએ બીજાને માટે ખાડો ખોડી પોતાને માટે ઐશ્વર્યના મહેલ ચણવા માંડ્યા છે, એટલે જ એ પોતે દિનપ્રતિદિન દુઃખના પાતાળકુવામાં ગબડી રહ્યો છે. 'આજના યુગના માનવીઓની મહત્વકંકાઓ, તે પ્રામ કરવાના માર્ગો અને તેના પરિણામનો દૂબદૂ ઘ્યાલ પ.પૂ.શ્રીએ તેમના સંદેશમાં આપી, શોષણને બદલે સમર્પણનો સંદેશ આપતાં કહ્યું છે : 'તેથી જ એક જ સૂત્રમાં ભગવન્નામ સ્મરણના પથ્યરૂપે અવધૂતે કહ્યું છે કે, પરસ્પરદેવો ભવ । તમે બીજામાં દેવતત્વ નિહાળતાં શીખશો તો બીજો પણ તમને દેવ નિરખશો, અને અંતે શાશ્વત સુખમાં આળોટવાનાં બધાનાં જ સ્વપ્રો સિદ્ધ થશો.'

પ.પૂ.શ્રીએ આજના યુગના માનવીઓની મહત્વકંકાઓ, તેમાંથી ફલિત થતી મુંઝવણો, મુશ્કેલીઓ, તે પ્રામ કરવાના માર્ગોની મયદાઓ પારખીને, આધ્યાત્મિક કાંતિના ફલસ્વરૂપે આવી રહેલ વિશ્વ-શાંતિ, સમૃદ્ધિના સ્વપ્રોની સિદ્ધ અર્થે યુગ-સંદેશ આપ્યો છે. આ સંદેશમાં નથી કોઈ પ્રકારની સાંપ્રદાયિકતા, નથી કોઈપણ પ્રકારનો જડ કિયાકંડ, નથી કોઈ વાદનો વાદવિવાદ, ફક્ત છે માનવતાનો સાદ માટે ભાવથી આચરણમાં મૂકવાનો માનવ-ધર્મ. એ માનવ-ધર્મની સમજ પ.પૂ.શ્રીએ બે જ સૂત્રોમાં આપી છે : શાસે શાસે દત્તનામ સ્મરાત્મન્,

પરસ્પરદેવો ભવ. એ સંદેશમાં ઈશ્વરીય હૂંફ અને હામ પ્રામ કરવા માટે પરમાત્માનું સતત નામ સ્મરણ, સનાતન મૂલ્યોના જતન અને પાલન માટે સ્વાધ્યાય, જીવનની તેજસ્વિતાની અભિવ્યક્તિ માટે સદાચાર અને પરસ્પરની દિવ્યતા પ્રગટાવવા માટે સમર્પણની વાત, પ.પૂ.શ્રીના યુગસંદેશને બીજી રીતે વ્યક્ત કરવો હોય તો માનવીમાં દાનવ અને દેવ બંને વસે છે માટે 'દ'નો સંદેશ આપ્યો છે-દમન, દયા અને દાનનો સંદેશ છે. આપણે પ.પૂ.શ્રીના અવધૂતી પરિવારના બાલોને-સૌને એ યુગસંદેશ સમજવાની, વિચારવાની અને આચરવાની પ્રેરણા, દિલ્લિ અને શક્તિ પ.પૂ.શ્રી સદ્ગુરુદેવ સૌને આપો એ અંતઃકરણપૂર્વકની પ્રાર્થના છે અને પ.પૂ.શ્રી સદ્ગુરુદેવ મહારાજશ્રીને સપ્રેમ વંદન અને સાચાંગ દંડવત્ત પ્રણામ સાથે જયગુરુદેવ શ્રી દત અને ગુરુકૃપા હિ કેવલમુની પ્રાર્થના છે.

ચિત્તશુદ્ધિ

- ચિત્તશુદ્ધિ વિના સાક્ષાત્કાર અશક્ય છે.
- નિષ્ઠામ કર્મ સિવાય ચિત્તશુદ્ધિ અશક્ય છે.
- ચિત્તશુદ્ધિથી દિલ્લિ દિવ્ય બની જ્યાં ત્યાં પરમાત્મદર્શનનો અનુભવ થાય છે.
- ચિત્ત-અરીસા ઉપર અનેક જન્મનો કાટ ચઢેલો છે, તેને આધ્યાત્મિક સાધન વડે સાદ્ધ કરતા રહો. કાટનો સંપૂર્ણ નાશ થતાં તે અરીસામાં પરમાત્માનું પ્રતિબિંબ પડશે.
- ૨૪, તમનો નાશ કરી સત્ત્વ ગુણની વૃદ્ધિ કરવાનો સતત પ્રયત્ન કરવો એ ચિત્તશુદ્ધિ પ્રામ કરવાનું પ્રમુખ સાધન છે.
- સંકલ્પોની પરંપરા જેટલા પ્રમાણમાં ઘટે તેટલા પ્રમાણમાં જ ચિત્ત શુદ્ધ થયેલું ગણાય.

- રંગ અવધૂત

(3) 'અવધૂતી આનંદ'માં મૃત્યુવિષયક ચિંતાન - ૨

જીંશુ પ્રા. દેવદત્ત શિવપ્રસાદ જોશી

'મુર્દી બનકે ફિરું જગતમેં, સાર ખરાબ નિહાર,'
'જીના ભરના સુખદુઃખ ભોના, ગરમી સરદી ભગાઈ;
પાર પરાકે બૈઠે અબ તો, મુરદા હો કર ભાઈ !'

આમ જીવતા મૂઽએલા બનવાનું છે અને છતાં
મોત ન ભોગવતાં કેવળ અમૃતનો આસ્વાદ લેતાં
અમૃતમય બની જવાનું છે એ કેવો અલોકિક
વિરોધાભાસ છે !

'મરકે અમૃત હોના સાંઈ જીવત્સમાધિ લેના;
અનહંદબંસી મધુર બજાના; અનલહક્ક મુખ ગાના.'

એક હરિસ્મરણ કરતાં કરતાં અવધૂત કેવી
જીવત્સમાધિ લે છે, જ્ઞાનએર પીને આપધાત કરે છે-
'માયાકા તો કિયા બિછૌના, સોડહં ચદર છાઈ;
શાસકાસ દબાકર સીધા, નૈનાં ઢૈત મીંચાઈ.'

આમ અમૃતમય સ્થિતિને પહોંચવા મૃત્યુ
સાધન બને છે. Death slue not him, but he made
death ladder to the skies. (Edmund Spenser)

મૃત્યુનો ભય જીવનની સાચી પિછાન કરવા
માટેનું સોપાન છે તે દશાવિ છે. એ ભયની સ્થિતિ
કાયમ રાખવાની નથી, પ્રીતમાં એનું રૂપાંતર કરવાનું
છે. પ્રીત પછી મૃત્યુની પારના પ્રદેશમાં અદ્ધર
તખનશીન સ્વાનંદસમ્ભાટ બનવાનું છે. સાચું જીવન
અને સાચું મૃત્યુ શું છે તેનો ખ્યાલ આપી
નિત્યજીવનમાં પણ સમત્વયોગ કરી રીતે સધાય તેની
પ્રેરણા આપે છે. આટલી ફિલસ્ફોઝીમાં જ જીવ, જગત
અને ઈશ્વરના સ્વરૂપનો આદ્ધરો ખ્યાલ આવે છે.
એ રેખાનો વિસ્તાર, વિકાસ આપણે મનન કરીને
કરવાનો છે. ગાંધીયુગીન સાહિત્યે મૃત્યુનું માંગલ્ય
ગાયું છે અને મૃત્યુની જૂની ભયાનક કલ્પનાઓને

સ્થાને મૃત્યુને પણ જીવન જેટલી જ બલકે તેથી પણ
વિશેષ રસપ્રદ વસ્તુ ગણી છે તે જ પરંપરાને સ્હેજ
આગળ લઈ જઈ સામાન્ય વ્યવહારુ જીવનમાં
યોગયુક્ત સ્થિતિનો આદર્શ રજૂ કરી જીવનમૃત્યુનો
અભેદ સ્થાપે છે. કાળને મોતના ભયપ્રદ અર્થમાં ન
લેતાં 'સમય' એવો અર્થ લઈ સનાતનકાળના
અનંતકાળ સુધી વહેતા રહેનારા પ્રવાહમાં આયુષ્યરૂપી
બુદ્ધબુદ્ધને વહેવડાવી એકત્વ પ્રાપ્ત કરવાનું પણ
આડકતલું સૂચન કરે છે.

ધેવિદ્યમ

- ઈશ્વર કે સાક્ષાત્કારી પુરુષો પાસે વિષયપોષક
વસ્તુની માગણી કરવી એ એમનું અપમાન
કરવા બરાબર છે. એટલું જ નહિ પણ એમાં
માગનારની મૂર્ખતાનું પ્રદર્શન છે કારણ કે
એ પ્રસત્ત થયેલા મહારાજા પાસે માટીનું
હાંડલું માગવા જેવું કાર્ય છે.
- મહાપુરુષ કે ભગવાન પાસે વીજળીવેગે
દુઃખ દૂર કરવાની આશા રાખવી એ અન્યાય
છે.
- રાજદરબારના કાયદાઓનું જેટલી કડક રીતે
પાલન કરો છો તેટલું બલ્કે તેથી પણ વધારે
કડક રીતે દેવ દરબારના કાયદાઓનું પાલન
કરો.
- સાત્ત્વિક અનુ શુભ સંસ્કારો જાગૃત કરે છે,
રાજસ્િક અને તામસ્િક અનુ અશુભ સંસ્કારો
જાગૃત કરે છે. માટે સાત્ત્વિક અનુ સેવવાનો
ખાસ આગ્રહ રાખો.

- રંગ અવધૂત

(૪) ઝાંબિયા-આફિકા સ્થિત વિકટોરિયા ધોધ સ્તુતિ

જીંગ રંગ અવધૂત

૫૮. પ્રપાતરૂપશિવસ્તુતિઃ ।

નમઃ શાન્તાય સત્યાય સુન્દરાય તે શિવાય ।

જલપ્રપાતરૂપાય ડમરૂદ્વોષકારિણે ॥૧॥

૫૯. પ્રપાતરૂપ શિવસ્તુતિ

ઉમરુનો ઉદ્ઘોષ કરનાર, જળપ્રપાતરૂપ તે
શાંત સત્ય અને સુંદર શિવને નમસ્કાર. ૧

પ્રજ્ઞાનં બ્રહ્મ જાનીયાદહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ् ।

તત્ત્વમસીહ ચાત્માયં બ્રહ્મ તત્કેવલાદ્વયમ् ॥૨॥

ગાયન્તમેવં સતતં સમુચ્ચૈ-

રાનન્દકલોલપરિપ્લુતં તમ् ।

દ્રષ્ટુસ્તુપારૈહર્ષદિ નન્દયન્તં

ભક્તાદિનેત્રાણિ સુતર્પયન્તમ् ॥૩॥

માણસે પ્રજ્ઞાનં બ્રહ્મ (પ્રજ્ઞાન જ બ્રહ્મ છે) અહે
બ્રહ્માડસ્મિ (હું કેવળ બ્રહ્મ છું) તત્ત્વમસ્મિ (તું તે
છું) અયમ् આત્મા બ્રહ્મ (આ આત્મા બ્રહ્મ છે) આ
ચાર મહાવાક્યો જાણવા જોઈએ. તે બ્રહ્મ કેવળ
અદ્વૈત જ છે. એ પ્રમાણે સતત ખૂબ ઊંચે સ્વરે ગાતા
ને આનંદ કલ્લોલથી કૂદતા, ભક્ત વગેરેનાં નેત્રોને
સારી રીતે તૃપ્તિ આપતા, જેનારાઓને તુષારક્ષણોથી
હૃદયમાં આનંદ આપતા (તે પ્રપાતરૂપ શિવને
નમસ્કાર). ૨-૩

કિં કિં નિગૂઢં ચ તવ પ્રપાતે

ગાને ન જાને કિમકથ્યશાસ્ત્રમ् ।

ધારાશતૈ: કિં નુ જટાભ્ય એવं

કારુણ્યગંગા ભુવિ તેડવતીર્ણા ॥૪॥

તારા ધોધમાં શું શું (રહસ્ય) છુપાયેલું છે તથા
તારા ગાનમાં શું અક્ષ્ય શાસ્ત્ર છે તે હું જાણતો નથી.
સેંકડો ધારાઓ વડે જટામાંથી આ રીતે પૃથ્વી (ઉપર

તારી કારુણ્યગંગા જાણે કે અવતરી રહી છે. ૪

નૃત્યન્તમેવં ચ દીવાનિં ત્વાં ગાયન્તમુન્મત્તમનાહતં ચ ।

સ્તુવે સુમૌનેન ચ લમ્બકાયો વિનપ્રભાવઃ

શ્રુતભક્તિરેવમ् ॥૫॥

રાત્રિદિવસ આ રીતે નાયતા અને ઉન્મત્ત બનીને
અનાહત (નાદ)નું ગાન કરતા એવા તને લાંબી કાયાવાળો,
વિનપ્રભાવવાળો, અને જેની ભક્તિ વિષ્યાત છે એવો
હું ભૈન વડે તારી સુતિ કરું છું. ૫

શિવોચ્વયઃ સ્થાણુરૂપો જલં વિષ્ણુઃ સનાતનઃ ।

બોધયન્તુભયોરૈક્વયં સ્થિતોડસ્ત્યત્ર સદાશિવઃ ॥૬॥

પર્વત શિવસ્વરૂપ છે અને જળ સનાતન
વિષ્ણુ છે. એ બંનેના ઐક્યનો બોધ કરતો તે
સદાશિવ અહીં ખડો છે. ૬

રજયન્તં સ્વરઙ્ગેન વિશ્વં ત્વાં પ્રણતોડસ્પ્યહમ् ।

શિવરઙ્ગાન્યરઙ્ગાન્માં કુરુ મુક્ત કુપાતતઃ ॥૭॥

પોતાના રંગથી વિશ્વને રંગતા તને હું પ્રણામ
કરું છું. શિવના રંગથી જુદા રંગમાંથી, અધઃપતનથી
મને મુક્ત કરો. ૭

દ્વિધાભૂતોડપિ ચૈકસ્ત્વમર્ધનારીનટેશ્વર ।

કથં વર્ણયિતું શક્યઃ કેવલાસ્તુ નતિર્મમ ॥૮॥

બે ભાગમાં વિભક્ત થયો હોવા છતાં હે
અર્ધનારી નટેશ્વર તું એક જ છે. (તેથી) વર્ણન
કરવાનું કેવી રીતે શક્ય છે ? કેવળ તમને મારા
નમસ્કાર છે. ૮

એકાર્ણમન્ત્રમનિશં શિવમુચ્ચરત્તદ્

ધાવત્કમબ્ધમિલનાય સમીક્ષ્ય ચૈત્રદ્

ચિત્તં વિહાય વિષયાંશ્રિતિમાવિશદ્ધિ

સચ્ચિત્સુખાર્ણવજલં નુ નિમજ્જતીહ ॥૯॥

રાતદિવસ કલ્યાણકારક ઊં એ પ્રમાણેનો એકાક્ષરી મંત્ર ઉચ્ચારતા અને સમુદ્રને મળવા માટે દોડતા આ જળને જોઈને વિષયોને છોડીને ચૈતન્ય (ચિત્ત)માં પ્રવેશાનું મારું ચિત્ત અહીં સચ્ચિદાનંદરૂપી મહાસાગરના જળમાં રૂબકી મારે છે. ૮

**સ્તુતિષા શિવશાસ્થો: પ્રપાતરૂપસ્ય ઝામ્બિયાદેશો ।
હતમતિરઙ્ગોદ્ગીતા તનોતુ શં ગાયતાં નૃણામ् ॥૧૦॥**

જામ્બિયા દેશમાં આવેલા (વિક્ટોરિયા નામના) ધોધસ્વરૂપ સદાશિવ શંભુની હતબુદ્ધિવાળા ‘રંગ’ વડે ગવાયેલી આ સ્તુતિ (તેના) ગાનાર માણસોનું કલ્યાણ કરો. ૧૦

**ઇતિ શ્રીદત્તપાદારબિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરઙ્ગ
(રઙ્ગ અવધૂત) મહારાજવિરચિતા
પ્રપાતરૂપશિવસ્તુતિઃ સમ્પૂર્ણ ।**

આ ધોધ જામ્બિયા અને રહોડેશિયાના રાજ્યોમાં વહેંચાયેલો છે. આફિકાના જામ્બિયા દેશના લિવિંગસ્ટન શહેરથી સાતેક માઈલ દૂર આવેલ વિક્ટોરિયા ફોલ્સ (ધોધ) પાસે ઝૂંપડામાં રહેવાનું થયેલું તે પ્રસંગે ધોધના દર્શને સ્ફૂરેલું સ્તોત્ર.

સદાચાર

- સદાચાર પોતાના જીવનમાં તો અનેક જન્મોથી સિદ્ધ થતો આવતો હોઈ તદ્દન સ્વાભાવિક હોવો જોઈએ. રાજ્યોગ કે જીવનમુક્તિને નામે અનાચાર કે દુરાચારનું સેવન એ તો નાચો પાખંડ જ છે.
- અનિષ્ટને નભાવી લેવાની કાયરતા અને ઉદાસીનતાભરી દસ્તિને કારણે જ ધર્મમાં અનેક પ્રકારના સરા ઘૂસી જાય છે.

- રંગ અવધૂત

શ્રીરંગ સેવા સદન સમાચાર

પરમ પૂજ્ય ભગવાન રંગ અવધૂત મહારાજશ્રીની અસીમ કૃપાથી ૫૦મી પુષ્યતિથિ નિમિત્તેનો કાર્યક્રમ અગાઉના દીપોત્સવી અંકમાં જણાવેલો છે.

જામ્બિયા-કેન્યાની હવાઈ યાત્રાના ફોર્મ આવવાની શરૂઆત થઈ ગઈ છે. દરેક ભક્તને જણાવવાનું કે તા. ૩૧-૩-૧૭ના રોજ હવાઈ યાત્રાના ફોર્મ સ્વીકારવાનું બંધ કરવામાં આવશે. વિદેશના ભક્ત હવાઈ યાત્રામાં ભાગ લેવા ઈચ્છા હોય તેમણે પણ તા. ૩૧-૩-૧૭ પહેલાં ફોર્મ ભરી સહકાર આપવા વિનંતી છે. ભારતના ભક્તસંખ્યા ૧૦૦થી વધુ થશે તો ૫-૪-૧૭ને ગુરુવારે રંગમંદિર સોલા મુકામે ડ્રો કરવામાં આવશે અને ભક્તને જલ્દીથી તેની જાણ કરવામાં આવશે.

ફોર્મ મોકલવાનું સરનામું :

શ્રી પ્રધુમનભાઈ પટેલ

૨, ન્યૂ કલ્પતર સોસાયટી, ઈશ્વરભુવન

રોડ, નવરંગપુરા પો. નવજીવન,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૪.

(મો.) ૦૮૮૨૫૪૫૨૬૨૪ - પ્રધુમનભાઈ

૦૮૭૧૨૨૦૦૮૧૩ - સેહલભાઈ

બીજાના આનંદમાં તમારો

આનંદ સમાવી દો એટલે બધું

જ આનંદમય થઈ જશો.

- પૂ. પ્રેમ અવધૂતજી

(૫) શ્રીરંગ અપધૂતનો આફિક્સ પ્રવાસ

જીં ભાલચંદ્ર ત્રિપાઠી

૧૭-૧૨-૬૭

લુઆન્સીયા

મટ્યા, તા. ૩૦-૧૨-૬૭

મુ. કાકાશ્રી,

ગુરુદેવ દંત...

તમારો પત્ર મોખાસા મળ્યો હતો. પણ ત્યાંથી અહીં આવવાની તૈયારીમાં તથા અહીં આવીને ઉત્સવ વગેરે પ્રવૃત્તિમાં તમને જલદી જવાબ લખી શક્યો નથી.

મોખાસા શહેરથી સાત આઈલ દૂર સમુદ્ર તટે નાળિયેરીના વૃક્ષો વચ્ચે તદ્દન એકાંતમાં એક ફક્કડ જગ્યામાં મુકામ હતો. બાપજીને આરામ સારો રહ્યો. હવા-પાણી ઘણાં સારાં હતાં. શરૂમાં તો તદ્દન શાંતિ હતી. શહેરમાંથી અમારા મુકામ પર આવવા માટે રસ્તામાં આવતા ખાડીના પુલ ઉપર મોટરદીઠ બે શીલીંગ લેવામાં આવે છે. તેથી અમારી પાસે આવવાનું જરા કપણું હતું. પણ પાછળથી તો માણસ આવવા લાગ્યા હતા. કેટલાક ભાઈઓ મારી પાસેથી બાપજીની વાણી ‘ટેપ’ કરાવી ગયા. બાપજી રોજ સવારસાંજ સમુદ્રતટે ફરવા જતા. બપોરે સમુદ્ર સ્નાન કરતા. બાપજી મોખાસા પધાર્યા ત્યારે કૃષ્ણ મંદિરમાં ૧૨ કલાકની અખંડ ધૂન વગેરેથી સ્વાગત કર્યું અને પાછા ફરતાં મોખાસાના વિશાળ શિવાલયમાં ભજન-ધૂનથી વિદાય આપી. અમારું પ્લેન ૪૦ મિનિટ મોંઝું હતું એટલે પોર્ટ ઉપર પણ બાપજીની આજુબાજુ ટોણું રહ્યું. કેટલાક યુરોપીયનો તથા આફિક્સનો દૂર રહ્યે રહ્યે કુતૂહલભાવે જોતા હતા. કોઈ અમને બાપજી વિશે પ્રશ્નનો કરતા તો કોઈ

બાપજી પાસે જ પહોંચી જઈ તેમને જ પૂછતા. દારેસલામ અમારે પ્લેન બદલવાનું હતું. તે એક કલાક જેટલા સમય દરમિયાન ત્યાંની ઈમીગ્રેશન ઓફિસના સ્ટાફના માણસો તથા બીજા ઘણાં આફિક્સનો બાપજીને વીટળાઈ વળી લાંબા વખત સુધી વાતચીતમાં ઉત્તરી ભારતના અવધૂતનો, અદ્ભુત કક્ષાવાળા મહાસંતનો પરિચય લેતાં પ્રફુલ્લિત થયેલા જગ્યાતા હતા. તેમાં મુસલમાન તેમજ કિશ્ચિયન બંને હતા. પ્લેનનો પ્રવાસ અમને બધાને સુખરૂપ રહ્યો. ઝાંબીયાના એન્ડોલા એરપોર્ટ ઉપર બાપજીને કસ્ટમ કે ઈમીગ્રેશન ક્યાંય કશી જ લપ વગર સીધા જ પોર્ટની બહાર લાવેલા. અહીંના ભક્તોએ પોર્ટના વડા યુરોપીયન ઓફિસરને પ્લેનના પગથિયા સુધી વ્હીલચેર સાથે બાપજીને લેવા જવા માટે પરવાનગી માગેલી અને બાપજી વિશે કંઈક વાત કરી અને પોર્ટ ઓફિસરે અત્યંત માનપૂર્વક બાપજીને બધી જ રીતની અનુકૂળતા આપી. બાપજીનો પાસપોર્ટ અમે લઈ જઈએ અને બાપજી બીજા પાછલા દરવાજેથી બહાર જાય તે ખરેખર અપવાદનો કિસ્થો કહી શકાય. અહીંનું કસ્ટમ વગેરે ભારે કડક છે પણ અમારી પાસે એક પેટી સરખી ખોલાવી નથી. વિમાનના ૧૦૦ ઉપરાંત પેસેન્જરો પહેલાં અમને થોડી જ મિનિટોમાં છૂટા કર્યા. તે યુરોપીયન ઓફિસરની ઈચ્છા તો બાપજી ઉત્તરે કે તરત જ પાર્ટી આપી પ્રેસ વગેરેને આમંત્રણ આપવાની હતી. પણ અહીંના ભક્તોએ બાપજીની તબિયતની વાત કરીને બધું ટાય્યું.

એન્ડોલા એરપોર્ટ ઉપરથી સત્યનારાયણ મંદિરે સ્વાગત માટે લઈ ગયા. ત્યાં ૨૦-૨૫ મિનિટના ટ્રૂંકા

સમયમાં ત્યાંના જ માણસોએ ભારે ઉત્સાહથી ભજન-ધૂન કરી પોતાનો ભાવ વ્યક્ત કર્યો. સ્વાગત માટે મંદિર ખૂબ સજાવેલું. એન્ડોલાથી લુઆન્સીયાના બાવીસ માઈલના રસ્તે બાપજીના સ્વાગત માટે આવેલી મોટરોની લાંબી ટ્રેઇન ચાલી. બાપજીની લગભગ ૮૦ માઈલની ઝડપે દોડતી ગાડીમાં રેકોર્ડ કરી રાખેલા બાપજીએ રચેલ ભજન-ધૂનની રેકોર્ડ સાંભળતાં સાંભળતાં ૨૦ મિનિટમાં મુકામ પર આવી ગયા. લુઆન્સીયા શહેર નાનકડું પણ સુંદર છે. બગીચામાં ફરતા હોઈએ તેવું લાગે. આપણા હિન્દીઓની માત્ર ૫૦૦ થી ૬૦૦ની વસ્તી છે. પણ જ્યંતી પ્રસંગે આજુબાજુના અને લગભગ ૪૦૦ માઈલ દૂરથી આવેલા ભાવિકો બધા મળી દોઢથી બે હજાર જેટલું માણસ થયું હતું. અહીં વસતા ભારતીયો મોટે ભાગે સુરત જિલ્લાના છે. અમારા અહીંના યજમાન શ્રી નાથુભાઈ ડી. અકોટિયા સુરત જિલ્લાના અકોટી ગામના છે. આ અત્યારે લખું છું ત્યારે બહાર ગરબા ગવાય છે. બાપજીએ રચેલ અને બાપજી વિશે રચાયેલા આપણી ફેલે ગવાતા ગરબાથી જાણે અમે ગુજરાતના જ કોઈ રણિયામણા ગામડામાં બેઠા છીએ એવું લાગે છે. નાથુભાઈ ખૂબ સરળ-નાનુભાવના અને કોરા દિલના છે. ખૂબ ભાવિક છે. તેમની આસપાસના અહીંના બધા જ ભાઈબેનોનો તેમને ગજબનો સહકાર છે. બધાને આપણને નાથુભાઈ જેવી સરળતાનો અનુભવ થાય. કોઈપણ કામ વિશે આપણને કાંઈ ચર્ચા વિચારણા ન સંભળાય. બધું જ જાણે અકળ રીતે બધાં સમજી કામ ઉપાડી લે છે. આવો આટલો બધો સંપ અને સહકાર ભાગ્યે જ કોઈ જગ્યાએ જોવા મળે. જેવો તેમનો સહકાર તેવી જ તેમની ધર્મભાવના છે. તેમની ભાવનાને યોગ્ય રીતે વાળવાની જ જરૂર અને તે તો બાપજીના પરિચયથી

શાંતિથી થઈ જાય છે.

દાંજયંતીનો ઉત્સવ અહીં હિન્દુ હોલમાં યોજ્યો હતો. હિન્દુ હોલ એક થિયેટર જ છે પણ તેમાં આપણા ભાઈઓ બધા જ ધાર્મિક સામાજિક પ્રસંગો ઉત્સવો વગેરે યોજતા હોય છે. એક વખત ગણદેવીમાં હરિથિયેટરમાં ગુરુપૂર્ણિમા બાપજીના સાંનિધ્યમાં ઉજવાઈ હતી તે યાદ આવ્યું. અહીં થિયેટરમાં સ્ટેજ ઉપર વાંસની ખપાટોને કલામય રીતે કાપી ગોઠવી સુંદર મંડપ બનાવી તેમાં ભગવાન દાની એક છબી મૂકી હતી. જ્યંતીના આગલા દિવસે બાપજી પાસે તેને અભિમંત્રિત કરાવી ગયેલા. જ્યંતીના દિવસે સવારે બાપજીએ છબીની અનાવરણવિધિ કરી. જ્યંતીના દિવસે સવારે બાપજી અહીં આવ્યા ત્યારથી તેમના મુખે કંઈક સાંભળવાની લોકોની જિજ્ઞાસા હતી. તેમાં બાપજીએ પોતે અનાવરણવિધિ બાદ સ્વરચિત દાંજયંતીના ગવરાવ્યું. લુઆન્સીયામાં રહેતો આપણો બધો જ સમાજ હાજર હતો. લોકો એકચિત થઈ ગંભીર ભાવે બાપજી ગવરાવે તે જીલી કૃતકૃત્યતા અનુભવતા હતા. ત્યારબાદ અખંડ ધૂનનો કાર્યક્રમ હતો. બાપજીએ ધૂન ઉપાડી થોડીવાર ગવરાવી. કોટ-પાટલૂન ને ટાઈમાં સજજ યુવાનો એવા તો પલણ્યા કે શરૂઆતના બે કલાક દિગંબરા દિગંબાની ધૂન ઉપાડી લીધી. આમ તો બધાં જ ધર્મપ્રેમી અને ભાવિક પણ બાપજીને મુખેથી વહેતા ભજન-ધૂનના શબ્દોએ લોકો ઉપર પ્રભાવ ફોળ્યે, જાહુ કર્યો. ભક્તિના પાયા દઢ થયા અને આખા દિવસના ઉત્સવ દરમિયાન પહોંચે ને આગળ ચિરંજીવ અસર રહે તેવો જુસ્સો તથા ઉત્સાહનો સંચાર સ્પષ્ટ જોવાયો. ધૂન બદલવાનો સમય થયો. ધૂન બોલાવનારાઓની ટુકડી બદલાઈ. બીજા ભાઈઓ આવ્યા ને બાપજીએ ફરી નવી ધૂન

થોડીવાર ગવરાવી, એ ભાવિકોના મનની ગતિને દેવ તરફ વેગ અપાવી, થોડીવાર પ્રેરણાધોધ વહેરાવતા બેસી પૂ.શ્રી મુકામ ઉપર આવ્યા. હોલમાં તો વાજાપેટી-નરધાં મંજુરાથી રમજટ જામી.

અમે મુકામ પર પહોંચ્યા ને થોડીવાર પછી ‘જાભિયા ટાઈમ્સ’નો પ્રતિનિધિ આવ્યો. આફિકન હતો. બાપજી સાથેની થોડી વાતમાં પ્રભાવિત થયો. prophet-saintનો ઘ્યાલ મનમાં લઈને આવેલો ને prophet-saintનો ઘ્યાલ લઈ બહાર આવ્યો. પછી અમારો પ્રેસ interview શરૂ થયો. એમને એણે સંખ્યાબંધ સવાલો કર્યો. વાતવાતમાં તેણે અમને બાપજી વિશેની તેની સમજ કહી. તેના કહેવા પ્રમાણે તેમના ચર્ચના highest pope કરતાં પણ આ personality higher છે કારણ He is a prophet. અમારી પાસેથી Message લીધો. અમારી વાતમાંથી મહત્વનો મુદ્રો પણ તેણે કંઈક લઈને છાય્યો અને બાપજીની વાતમાંથી પણ તે મૂક્યો. Messageમાં એકાદ ભૂલ સિવાય સંપૂર્ણ છાય્યું તો તેણે ઘણું, પણ Important ચૂક્યો, તે છાપાનું કટીંગ આ સાથે બીજ્યું છે. એવી જ રીતે એક Weeklyનો પ્રતિનિધિ આવેલો. T.V. ઉપર News માટે પણ માણસ બાપજી વિશે ચાર લીટી અને ફોટો લઈ ગયેલો. જે જ્યંતીને આગલે દિવસે T.V. ઉપર Zambia at 7 ના પ્રોગ્રામમાં આવેલું. જ્યંતીને દિવસે બપોર સુધીમાં તો ૪૦૦ માઈલ દૂર દૂરથી અવધૂત પરિવારના ભક્તો ભેગા થવા માંડ્યા. આખો હોલ ચિક્કાર ભરાઈ ગયો. અને જન્મ સમયે તો વાતાવરણ વારંવાર રોમાંચ લાવતું હતું. લોકોને ભજનની ભૂખ હતી અને બાપજી ઉત્તમ ‘ફિસ્ટ’ મિજલસ આપી રહ્યા હતા. આફિકનો પણ કુતૂહલ ભાવે ભેગા મળ્યા. કેટલાક ઘણી ઊંડી સમજથી બધું

નિહાળતા હતા. અહીં પણ આફિકન અંધશાળાના વિદ્યાર્થીઓને બ્લેન્કેટ વહેંચ્યા અને ૧૦ ગીની Mrs. Jecksonની handicapની institutionને આય્યા. સાંજના આરતી વગેરે કરી ભગવાનને પાલખીમાં પથરાવી શહેરમાં શોભાયાત્રામાં ‘હૃલચેર’માં બેસી ફર્યા હતા. આગળ એક સ્ટેશન વેગનમાં વાજાપેટી નરધાં વગેરે સાથે ભજન મંડળી, વચ્ચે ધૂન ગાતા નાચતા યુવાનો, પછી ભગવાનની પાલખી અને પાછળ હૃલચેરમાં બાપજી બેઠા હતા. શોભાયાત્રા માટે પરવાનગી લેવી પડે છે. પરવાનગી મિનિટોમાં મળી પણ સંગમ રસ્તે Police Escort હતો. એ હજા દોઢ હજાર વ્યક્તિઓના અંતરમાં વ્યાપેલ ઉત્સાહનાં મોજાંથી રંગત જામી હતી. ભાવ એવો ઉભરાતો હતો ને વળી આ પ્રકારના ઉત્સવમાં અહીંની ઈતર પ્રજાને નાવીન્ય લાગતું હતું. તે ભાવ પ્રધાન કાવ્યથી રંગાઈ પોલીસો પણ ધૂનના શઢો પકડી મોટેથી બોલતા નાચવાનો લહેકો કરી ઉડતા. બાપજી વિશે આપણે Who is he ? where from he is ? પ્રશ્નોના જવાબ વારંવાર આપવા પડે.

શોભાયાત્રા મુકામ પર આવી. ૧૫-૨૦ મિનિટ સુધી એકાદમ દુતમાં ભારે ધૂન જામી. અહીં વસતા હિન્હુઓમાંથી તો કોઈકે જ આપણો ત્યાંનો એકાદ પ્રસંગ જોયો છે. બધા વરસોથી અહીં જ રહે છે. છતાં તેમના આ પહેલા જ પ્રસંગમાં તેઓએ અતિ ઉત્તમ કરી બતાયું, અને તેમાં ભાવ હતો. તેથી એ ઉત્સવનો આત્મા પૂર્ણપણે પ્રકાશતો હતો. રાત્રે મોડે સુધી ભજન થયું ને જ્યંતીનો ઉત્સવ બધાને ભજનાનંદમાં તરબોળ કરી અનેરો થનગનાટ આપી બધાના અંતરમાં વ્યાયો અને લોકોને અવધૂતનું આકર્ષણ વધુ કરાવી ગયો અને

અનેક ઘણું આકર્ષણ વધી ગયું.

એક યુરોપિયન સદ્ગૃહસ્થ તો એવા રંગાયા કે બાપજી સાથે વાત કરતાં તેને વારંવાર જળજળિયાં આવતાં. બાપજી પાસેથી તેને ઊઠવાનું મન થાય નહીં, અને ઊઠીને આવે ત્યારે આપણને વાતોમાંથી છોડે નહીં. દર મહિનાની છેલ્લી તારીખે તેઓ તેમના ચર્ચમાં કોઈપણ ધાર્મિક વિષય ઉપર સંબોધતા હોય છે. આ વખતે કિસમસના તહેવારમાં તેઓ પોતાના પ્રવચનમાં બાપજી વિશે બોલવાના છે. તેવી જ રીતે બે યુરોપિયન સ્વીઓ પણ ખૂબ પ્રભાવિત થયેલી. તેમાંની એકનો પતિ એકાદ મહિના પહેલાં હાઈફેલથી ગુજરી ગયો, તે બાપજી પાસે પોતાનું દુઃખ રડતી હતી અને તેને એટલા બધા શાંતિ ને સમાધાન પ્રાપ્ત થયાં કે તે વારંવાર પોતાનો કૃતજ્ઞતાનો ભાવ પ્રદર્શિત કરતી હતી. એવું જ એક આંકિકન બાઈને થયું. તે તો સુખી હતી પણ થોડા જ દિવસમાં તે ભારત આવવા નીકળનાર છે. ભારતમાં તેને કોઈ ડર ન લાગે અને બધું સુખરૂપ રહે તે માટે તેણે કાંઈ સ્મરણ માગ્યું. મેં એને ફોટો આપ્યો. પાછળ બાપજીનું નામ અને નારેશ્વરનું સરનામું આપ્યું. વાતચીત બાદ બાપજીને કહે કે હું ભારત એકલી જાઉં છું. મને ઘણો ડર લાગે છે. બાપજીએ કહ્યું ‘તું એકલી નથી. ભગવાન તારી સાથે છે. ભગવાન તેં જોયો નથી એટલે તેને વિશ્વાસ ન રહેતો હોય તો તેં મને તો જોયો છે ને. હું તારી સાથે જ છું’ આ શબ્દોની અસર જાહુરી થઈ...

રોજ સવાર સાંજ ભજનધૂનથી વાતાવરણ ભરાય છે. આજે સવારે અમારો મુકામ લુઆન્સીયાથી ૨૧ માર્ટીલ દૂર કીટવે આવ્યો છે. નાથુભાઈના નાનાભાઈને ત્યાં મુકામ છે. જામ્બિયા તાંબાની ખાણાને લઈને ઘણું સમૃદ્ધ છે. લુઆન્સીયા Garden

City ગણાય છે. અને ખરેખર છે જ અને બાંધકાની દાઢિએ અને Copper minesની ઓફિસો વગેરે કારણે કીટવે જામ્બિયાનું પહેલા નંબરનું શહેર છે. અતિ રણિયામણું અને વૈભવવાન છે. ઘણું નાનું પણ ખૂબ સુંદર છે.

જામ્બિયામાં કીટવે પછી લુસાકા, ઝીંગોળા, એન્ડોલા, લીવીંગસ્ટન વગેરે જગ્યાઓએ બજે ત્રણ ત્રણ દિવસનો મુકામ કરી મલાવી બ્લેન્ટાયર જવાનું થશે. ત્યાંથી દક્ષિણ આંકિકથી આમંત્રણ છે ને જામ્બિયાના પ્રવાસ દરમિયાન પરમીટ વગેરે આવી જશે તો ત્યાં પણ દોઢેક માસ અમારે જવાનું થશે. અહીં ઘણા ગામોથી આમંત્રણ આવે છે. પણ બધાને તો કેમ કરી સંતોષી શકાય ?

લી. ભાલયંડ્રના પ્રણામ સાથે
શ્રી ગુરુદેવ દત્ત

(અનુસંધાન પેજ નં. ૧૬ પરથી ચાલુ...)

શાંતિ ને આનંદે આનંદના મંડાણ કરીએ.

ત્રણ વાર શાંતિ બોલવા પાછળનો હેતુ આધિભૌતિક, આધિદૈવિક અને આધ્યાત્મિક એમ ત્રણ પ્રકારની શાંતિ મળે એવી પ્રાર્થના છે.

મંત્રની શરૂઆત અને અંતમાં પણ ‘ઉં’ શબ્દનું ઉચ્ચારણ છે. ઉં એ પૂર્ણ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા વાચક શબ્દ છે. શ્રી ગુરુલીલામૃતના અધ્યાય નં. ૩૭માં ઉં વિશેની વિગતે માહિતી છે.

ઉં, તત્ અને સત્ત એ ત્રણ પરબ્રહ્મના નામ છે એવું શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા કહે છે. (અ. ૧૭, શ્લોક ૨૩) ઉં એ સંન્યાસીની ઉપાસના છે, સંસારીની નહીં. જ્ઞાનકંડની પ્રસ્તાવનામાં પૂ. શ્રી લખે છે કે :

મૂળે ઉં બ્રહ્મ નિર્ગુણ ॥ ન થઈ તિણાં અહું સ્ફુરણ ॥ એ જ માયા પ્રકૃતિ-ત્રિગુણ ॥ તદ્ધ્યક્ષ શ્રીદત્ત ॥

(૬) શ્રીરંગ અવધૂતના આફિકા પ્રવાસનાં પ્રેરક પ્રચંગો

જીં શાસ્ત્રી કિરીટભાઈ પાઠક

પરદેશની ભૂમિ પર ચરણ પધરાવતા
બાપજીના મુખમાંથી પ્રથમ શબ્દો નીકળ્યા હતા :
પરમાત્મા સાથે સંબંધ જોડે તેને માટે

વિશ્વ સમસ્ત ભિત્ર થઈ રહેશે.

‘સાનુકૂલે જગશાથે સાનુકૂલં જગત્ત્રયં ।
નાનુકૂલે જગશાથે નાનુકૂલં જગત્ત્રયં ॥’

બાપજી નારેશ્વરથી અમદાવાદ જઈ ત્યાંના વિમાનમથકેથી મુંબઈ ગયા અને ત્યાંથી આફિકા-કમ્પાલા પધાર્યા. આવડા મોટા આફિકામાં કુલ પાંચ દેશો ફર્યા. બાપજીએ બધાને સંતોષ આપવાના પ્રયત્ન કર્યા. લગભગ પાંચેક મહિનાના ટૂંકા ગાળામાં ‘યુગાન્દા, કેન્યા, ઝાંબિયા, રોડેશિયા, મલાવી’ પાંચેય રાજ્યોમાં વારાફરતી ત્યાં રહ્યા. પરિવારના ભક્તો એઓશ્રીને ખેંચી ગયા. સાથે અવધૂત પરિવારના જેઓશ્રીને આપણે (૧) બાલ અવધૂતજી કહીએ છીએ તે માતર નિવાસી, ‘ગામા’ તરીકે બાપજી ઉદ્ભોદન કરતા તે ભાલચંદ્ર ત્રિપાઠી, (૨) શ્રી નટવરલાલ શાસ્ત્રીજી (વડજવાળા) (૩) ધનોરીના ભગતજી હતા.

આફિકાવાસીઓ કહેતા કે બાપજી દેશમાં તો, આપે અમારા ભાઈઓને ખૂબ જ લાભ આપ્યો છે પણ હવે આપ અમારા ભણી આપની અમીભરી નજર રાખો. કમ્પાલામાં કાશીબાના સંકલ્પને સિદ્ધ કરવા માટે બાપજી આફિકા પધારેલા. ‘એટલા માટે જ અવધૂત પરિવાર એ એવું એક વિશાળ સમરસ કુટુંબ જ છે.’

ગુરુ મહારાજ આફિકાની ભૂમિ પર આત્મતૃ-સદા સંતૃપ્ત રહેતા હતા.

અવધૂતી આનંદની ભજનની પંક્તિઓએ જાણે

ડેલાવી નાખી.

‘સબ હાલતમેં સબ રંગતમેં, જનમેં બનમેં એકાંત હી મેં,
સમ રાગનમેં બેરાગનમેં, આનંદ મગન ઝૂલના ઘારે !

અબ ખૂબ હસો અબ ખૂબ હસો.’

એટલે જ ગુરુમહારાજનું સ્વરૂપ આફિકાની ભૂમિ પર તેવું લાગતું હતું. બાપજી કહેતા, ‘ગામા’ જો. ત્યાં જે અવનવા પ્રસંગો બનેલા હતા તેથી ‘બાલ અવધૂતજી કહેતા ‘બાપજીને જ્યારે જુઓ ત્યારે તાજા ઝૂલની માફક ખીલેલા.

બાપજી એન્ડોલાની એક સ્કૂલમાં પધાર્યા તો ત્યાંના વિદ્યાર્થીઓને બાપજીએ કહેલું, આપ શું શ્રવણ કરવા ઈચ્છો છો ? તો ત્યાંના એક નવયુવાન છોકરાએ ગુરુમહારાજને કહેલું, ‘આ નવયુવાન છોકરો ત્યાંના પ્રદેશનો અને ગુરુમહારાજનું પ્રથમ જ દર્શન કરે છે. છોકરાએ ‘દ્વિજિશમાં’ કહ્યું, તમારું સ્મરણ રહે અને જ્યાં પણ નજર કરીએ ત્યાં આપ જ દેખાતા હો.’ તો ગુરુ મહારાજના ચિત્તની પ્રસંગતા ડેલવા લાગી અને ગુરુમહારાજે ત્યાં અવધૂતી આનંદનું એક પદ ગાયું, ‘એવો દિ દેખાડ વ્હાલા એવો દિ ઉગાડ’ અને આફિકાની ભૂમિ પર જો હસ્તાક્ષર આપ્યા હોય તો ગુરુમહારાજે આ નવયુવાન છોકરાને આપેલા. આ પદ તરત લખી આપીને. છાત્રદેવો પર કૃપા વરસાવે અને ગુરુમહારાજે ત્યાં ધનોરીના ભગતજીને કહેલું ભગનજી આપને ખબર છે ‘ભગવાન મારા ઉપર કેટલી બધી કૃપા કરે છે.’ આ વિદ્યાર્થીઓના વિવિધ સ્વરૂપે પરમાત્મા મારી સમક્ષ આવ્યા. હું તેમને શું વિદ્યા આપવાનો હતો ? તેઓ મને નિમિત્ત બનાવે છે. તેમને વિદ્યા આપવાની ઉપાસનામાં યોજાઈ હું

ધન્ય થાઉં છું.

બાપજીનો નૈરોભીમાં અશોકભાઈ પટેલના બંગલે મુકામ હતો ત્યારે પણ ગુરુમહારાજે અવનવી લીલા પાથરી ‘ધનોરીના ભગતજીએ કહેલું બાપજી આ કેટલો મોટો બંગલો છે. ત્યારે ગુરુમહારાજે કહેલું અલ્યા આ તો આપણો છે, ખોટું નથી કહેતો. પૂછી જો આ ગામાને. પૂછી જો આ મકાન માલિકને. ભગતજીએ અશોકભાઈ પટેલને પૂછેલું આ બંગલો કોનો? ત્યારે અશોકભાઈએ જવાબ આપ્યો આ બંગલો ગુરુમહારાજનો. ત્યારે બાપજી ખૂબ હસતા હતા અને ભગતજીની આંખમાં આંસુ હતા. ગુરુમહારાજ જ્યાં જાય ત્યાં બધું જ ગુરુમહારાજનું એટલે આપણા બાપજી કહેતા ‘હું આ બેઠો.’

એ અશોકભાઈને ત્યાં ખૂબ સરસ આનંદદાયક પાદુકા પૂજન નટવરલાલ શાસ્ત્રીજીએ કરાવેલું. પાંચ વર્જમાનો પૂજન કરવા બેઠેલા. ત્યાં ગુરુમહારાજે દરેક ભક્તજનને પોતાના વરદ હસ્તે પ્રસાદ આપેલો. આ એક જ શહેર એવું હતું કે જ્યાં ગુરુમહારાજે જેને જેને પ્રસાદ આપ્યો તે દરેકને વેર ગુરુમહારાજ ગયેલા. કોઈના હોલમાં, કોઈના આંગણામાં, કોઈના બગીચામાં, તો કોઈના ઘરના દરવાજામાં, તો કોઈ ભક્તના ઘરમાં. ત્યાં પોતાની પ્રસન્નતા પાથરેલી. ‘ત્યાં ગુરુમહારાજના શહેરો હતા ‘ગામા’ આજે આપણે અહીંયા લુંટાઈ જવા આવ્યા છે, આજે આપણે અહીંયા વહેંચવા આવ્યા છે, ‘ગામા આપણા પરિવારના ભક્તજનો છે તે કેટલા નિર્દોષ છે.’

બસ! આ ચરિત્રનું હાર્દ આ જ છે કે જેને ગુરુમહારાજ આપણા કહે તેને આવી નિર્દોષ, નિતાંત ભક્તિ, ગોપીભાવ ભક્તિ આપે. ગુરુમહારાજે ત્યાં એક એવી લીલા કરી કે દરેકના આંગણામાં ઊભા રહે, દરેક ભક્ત જે આપે તે પ્રેમથી સ્વીકારે અને પ્રસાદરૂપે પાછું આપે, પણ દરેક ભક્તની

મનોકામના પૂર્ણ કરી દે. ‘અશોકભાઈને ત્યાં આવા ઘણા બધા પ્રસંગો બન્યા છે. આ પાદુકા પૂજનમાં ગુરુમહારાજે જાતે મંજિરા વગાડેલા.’ ગુરુમહારાજે આંદ્રિકાની ભૂમિ પર તબલા, મંજિરા, હાર્મોનિયમ પણ વગાડેલા.

ગુરુમહારાજ લિવિંગસ્ટનમાં ગયા. ત્યાં વિકટોરિયા ધોધ ઉપર ગયા. ત્યાં દેવી સ્વરૂપ જોઈને ગુરુમહારાજ પ્રેમ પ્રસન્ન થયેલા. ત્યાં એક મોટો પથ્થર છે. એ મોટા ચંદ્રાન ઉપર ગુરુમહારાજનું આસન પાથર્યું. ઘણા બધા ભક્તો સાથે ગયેલા અને ત્યાં પરમાત્માના દર્શન કરાવતા. લિવિંગસ્ટનમાં ભીખુબાઈ પટેલને ત્યાં મુકામ કર્યો હતો. જીથી ૮ દિવસનો મુકામ હતો. ત્યાં વિકટોરિયા ધોધને જોતા જ ગુરુમહારાજે એક સ્તોત્રની રચના કરી હતી.

‘પ્રપાતરૂપ શિવસ્તુતિ’

નમ: શાન્તાય સત્યાય સુંદરાય શિવાય તે ।

જલ પ્રપાતરૂપાય ઉમલુદ્ધોષકારિણે ॥૧॥

નવ શ્લોકથી સ્તુતિ કરી અને છેલ્લે ૧૦મો શ્લોક ફલસ્તુતિ રૂપે લખ્યો :

સ્તુતિરેખા શિવ શાભ્રો: પ્રપાતરૂપસ્ય જાભ્યાદેશો । હતમતિ રંગોદ્ગીતા તનોતુ શં ગાયતાં નૃષામ્ ॥

ત્યાં રોજ સાંજના ગુરુમહારાજ સ્તોત્ર ગવડાવતા, દરરોજ ગુરુમહારાજ ભગવાન શિવ સ્વરૂપનું દર્શન કરાવતા. એક દિવસ ગુરુમહારાજે નટવરલાલ શાસ્ત્રીજીને પૂછેલું, ‘તમે શું ભણ્યા?’ ગુરુમહારાજ, ‘ત્રાણ ચોપડી.’ ગુરુમહારાજે આ સ્તોત્ર નટવરકાકા પાસે ગવડાવ્યું અને આશીર્વાદ આપ્યા, ‘ભગવાન તારું કલ્યાણ કરે.’

‘ભગતજીને પૂછ્યું તમે શું ભણ્યા? ગુરુમહારાજ મને યાદ નથી. બસ મેં તમને જોયા.

ગુરુમહારાજે ગામાને પૂછ્યું પછી કહે કે મને બબર છે. ત્યાં ગુરુમહારાજે કહ્યું ગામા ચાલ તને

વિશ્વરૂપ દર્શન કરાવું. ત્યાં ગુરુમહારાજે આ જગ્યા ઉપર વિશ્વરૂપ દર્શન બતાવેલું. એવું જ દર્શન નારેશ્વરમાં મા રકમાને બતાવેલું. ત્યાં આ સ્તોત્ર રોજ બાપજી સમજાવતા હતા. આ જગ્યાને ગુરુમહારાજે ખૂબ આશીર્વાદ આપેલા છે. લિવિંગસ્ટનમાં રોજ પ્રાર્થના અને રાત્રીના ભજન થતા. એક દિવસ ગુરુમહારાજે ત્યાં ભજનનો આનંદ પણ મનાવેલો, એટલા માટે આ જગ્યા ઉપર અવધૂતી આનંદના ભજનો, સ્તોત્રો, પ્રવચન ગુરુમહારાજે કરેલું છે. ત્યાંના ભીખુભાઈ પટેલ સાથે ખૂબ નાતો થયેલો. આ ભીખુભાઈને ગુરુમહારાજે શ્રીગુરુલીલામૃત ગ્રંથ આપેલો હતો. ત્યાં પણ ગુરુમહારાજે ખૂબ અવનવી લીલા કરેલી છે.

ત્યારબાદ ગુરુમહારાજે લુયાન્સામાં નાથુભાઈને ત્યાં મુકામ કરેલો. નાથુકાકા ગુરુમહારાજને કમ્પાલાથી લઈ આવેલા. ત્યાં પણ ગુરુમહારાજે ૮થી ૧૦ દિવસનો મુકામ કરેલો. દંતજયંતીનો ઉત્સવ ખૂબ ધામધૂમથી કરેલો અને ત્યાં પણ ભક્તો ઉપર કૂપા વરસાવી હતી. આ ઉત્સવમાં એક આઙ્કિકને મને આશીર્વાદ આપો એવું કહ્યું. ગુરુમહારાજે પૂછ્યું, શામાં લઈ જશો. એ આઙ્કિકને રૂમાલ કાઢ્યો. ગુરુમહારાજે આશીર્વાદ આપ્યા, બહાર નીકળ્યો ત્યાં તરત જ પાછો આવ્યો. મારી પત્ની માટે ! ગુરુમહારાજે પત્નીને પણ રૂમાલમાં આશીર્વાદ આપ્યા. આ ચરિત્રનો હાઈ એ છે ‘ગુરુમહારાજની આપવાની પદ્ધતિ નિરાલી છે. ‘પ્રથિતા તવ દાન પરાયણતા’.

ગુરુમહારાજ કિટવે પણ પદ્ધારેલા અને ત્યાં ધીરુભાઈ પટેલને ત્યાં ગુરુમહારાજ નઈના તટ ઉપર બંગલો અને બંગલામાં બેસી ગુરુમહારાજે દૂધ પીયું. ત્યાં પણ થોડો વિશ્વામ કર્યો. ખૂબ પ્રસંગતાથી બાપજી જુદા જુદા વિષયો ઉપર બોલ્યા હતા. ત્યાંથી

ગુરુમહારાજ એન્ડોલા જવા નીકળ્યા હતા. તો નટવરલાલ શાસ્ત્રીજીએ વડોદરાથી ગુરુમહારાજના અંગ ઉપર લગાવવા માટે અતાર લીધું હતું. ગાડીમાં બેસી બાપજી વિદાય થઈ રહ્યા હતા ત્યારે ગાડી ચલાવનાર ભાઈને બાપજીએ કહ્યું, ગાડી કેટલી સ્પીઝી ચાલે છે ? જવા દે છેલ્લા અંક સુધી. આટલી સ્પીઝમાં ચાલતી ગાડીની પાઇણ નટવરલાલ શાસ્ત્રીજી, શ્રી ભગતજી બેઠા હતા. ત્યાં આટલી સ્પીઝમાં ચાલતી ગાડીમાં બાપજીને ઉધરસ આવી. શ્રી નટવરકાકાએ ગાડી ઊભી રખાવી. રસ્તા ઉપર ખબર નહીં કેવી રીતની ગાડી ઊભી રહી. રસ્તા ઉપર શ્રી નટવરકાકાએ ગુરુમહારાજનો ગાડીનો દરવાજો ખોલ્યો. દંડ મુક્યો. બાજુ પર ચાદરી મુકાવડાવી, બહાર ઊભા રહ્યા. બાપજી નાના બાળકની માફિક, ભક્તને માટે બહાર ઊભા રહ્યા અને નટવરકાકાએ ખીસ્સામાંથી અતાર કાઢ્યું અને આખા અંગ ઉપર ગુરુમહારાજને અતાર લગાડ્યું. ગુરુમહારાજ આશીર્વાદ આપતા બોલ્યા, ભગવાન તારું કલ્યાણ કરે.

આજ ભૂમિ ઉપર નૈરોબીમાં ગુરુમહારાજને નટવરકાકાએ કહ્યું કે બાપજી યજ્ઞમાં શક્તિપાઠ તો અમે ભણીએ છીએ પણ આપ ભણો તો ? તો તરત જ ગુરુમહારાજે ચાર વેદના શાંતિપાઠ ભાડ્યા. તે વખતે ગુરુમહારાજની આંખની કીકી સફેદ થઈ ગઈ. ખૂબ ગભરાઈ ગયા. તે વખતે બાપજીને પૂછ્યું, ગુરુમહારાજ આપની આંખની કીકી સફેદ થઈ ગઈ હતી. ત્યારે બાપજીએ કહ્યું અત્યા હું જે દેવના મંત્રો બોલતો હતો તે દેવતા મારી આંખથી પસાર થતા હતા, એટલે આવું બનતું. આનું હાઈ છે ગુરુમહારાજે આ લીલા આઙ્કિકાની ભૂમિ ઉપર કરી કે તમામ દેવતાઓ ગુરુમહારાજ સાથે છે એમ નહીં પણ બાપજીના દેહમાં છે.

મારી મતિ અનુસાર આ પ્રસંગો વર્ણાયા છે.

(૭) વૈદિક પંચશીલ

જી પ્રા. કુલીનભાઈ ઉપાધ્યાય

ॐ સહ નાવવતુ સહ નૌ ભુનકૃતુ સહવીર્ય કરવાવહૈ ।
તેજસ્વિ નાવધીતમસ્તુ મા વિદ્વિષાવહૈ ॥

ॐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ।

કણભામાં ઉજવાયેલી દ્રઘી રંગજયંતીમાં
પૂ. બાપજીએ ઉપરના શ્લોકનું ગાન કરતાં શીલને
ઉદ્ધ્વ બનાવતી પાંચ વિગતોને પંચશીલ નામ આયું.
આ શ્લોક 'કઠોપનિષદ'માં શાંતિપાઠ તરીકે આયો
હોવાથી એ વૈદિક છે. આમ વૈદિક પંચશીલ એટલે
કઠોપનિષદમાં જગ્ણાવેલા શ્લોકની પાંચ વિગતો જે
આપણું શીલ ઉચ્ચાં બનાવે છે.

આ શ્લોકમાં ગુરુ અને શિષ્ય બે મ્રાર્થના કરે છે.
શું મ્રાર્થના કરે છે ? અં સહ નાવવતુ = હે પરમાત્મા
તું અમારા ગુરુ-શિષ્યની સર્વ પ્રકારે રક્ષા કર.

નાવવતુ = નૌ+અવતુ. અવતુ એટલે રક્ષા
કર. નૌ એટલે અમારા બંનેની. (અસ્મદનું છઢી
વિભક્તિનું દ્વિવચનનું ટૂંકું રૂપ છે.)

છઢી વિભક્તિ : મમ (મે) આવયો: (નૌ)
અસ્માકમ્ (નઃ)

પૂ. બાપજી પ્રવચનમાં કહે છે :

'એ પરમ પિતા પરમેશ્વર આપણા ઉભયનું
(ગુરુ-શિષ્યનું) રક્ષણ કરે ! એક સંરક્ષિત અને બીજો
ઉપેક્ષિત રહે તો કાળે કરીને બંનેનો નાશ થાય.'

૨. સહ નૌ ભુનકૃતુ : અમારા ઉભયનું
સમુચ્ચિતરૂપે પાલનપોષણ કરો. પૂ. બાપજી કહે છે
કે 'આપણે બંને ઐશ્વર્યને વરીએ ને વિવિધ
સુખોપભોગ ભોગવીએ ! એક સુખ સગવડોમાં
આળોટે ને ચાંદીની થાળીમાં રોજ ભિષાન આરોગે
અને બીજો દુઃખમાં પાસાં ઘસ્યા કરે ને માંડ કોદરાયે
ન પામે તો એક અપયન અને બીજો બુઝુક્ષાનો ભક્ષ્ય
બની બંનેય વિનાશને પંથે પરવરે.

૩. સહ વીર્ય કરવાવહૈ : અમે બંને સાથે સાથે
બધા પ્રકારનું બળ પ્રામ કરીએ. પૂ. બાપજી કહે છે :
'આપણે બંને શક્તિમાન બનીએ - બંને બળની -
ઉપાસના કરીએ, સાત્વિક તાકાત મેળવીએ. એક
સબળો ને બીજો નબળો હોય તો સમાજમાં હંમેશા
શીત કે ઉષ્ણ યુદ્ધનું વાતાવરણ રહ્યા કરે ને એની
ગુમ-પ્રગટ જવાળામાં વિશ્વ સમસ્ત શેકાઈ જાય.

૪. તેજસ્વિ નાવધીતમસ્તુ :

નૌ = અમારા બેનું, અધીતમ્ = ભણેલી
વિદ્યા, ભજાતા, તેજસ્વિ = તેજોમધી, અસ્તુ =
હજો, હો.

પૂ. બાપજી કહે છે : 'આપણા ઉભયનું
ભજતર તેજસ્વી હો ! એમાંથી એકબીજામાં પરસ્પર
દેવત્વની ભાવના પ્રગટે, એકબીજા માટે આદર ને
સહનુભૂતિની જ્યોત જગે અને તો જ મનુષ્યમાં
સાચી-માનવતા જગે - મનુષ્ય માટે મરી પડે ને
અંગત સ્વાર્થ બાજુએ મૂકી પરમાર્થમાં પગલાં માડે
- સ્વ ભૂલી સર્વમાં સમાઈ જાય અને વિશ્વમાં શાંતિ
ને સમૃદ્ધિનું સાપ્રાજ્ય પથરાઈ જાય.

૫. મા વિદ્વિષાવહૈ :

મા = નહિ, વિદ્વિષાવહૈ = અમે એકબીજાનો
દ્વેષ ન કરીએ. (બંને પરસ્પર સ્નેહસૂત્રમાં બંધાયેલા
રહીએ.)

પૂ. બાપજી કહે છે : 'આપણે કઠીયે એકબીજાનો
દ્વેષ ન કરીએ ! 'હું'માં 'તું' ને 'તું'માં 'હું' નિહાળી
સર્વત્ર હું-તું, મારું-તારુંથી પર એક અવિનાશી
અંદર પરમતત્ત્વનાં દર્શન કરી, બધે એક અંદર
આધ્યાત્મિક એકતા અનુભવી જગતમાંથી વેર-ઝેર,
દુઃખારિદ્રય, જુદ્ધ-અથડામણને દેશવટો આપી સુખ
(અનુસંધાન પેજ નં. ૧૨ પર...)

ઉત્તરાયણ ઉત્સવ

જીવન દોરી તુજને સૌપી, નિશ્ચિંત જગમાં ફરુ.

પતંગ ઉડાડતા પૂર્ણ બાપજી અને હિરકી પટ્ટડેલા શ્રી બચુભાઈ (લીંઘ)

સાધનાને વાસનાઓનો નાશ અને સદ્વૃતિઓના નિમણિંદ્રાજી રૂપમાં પરિભાષિત કરી શકાય છે. ભાવનાઓ નષ્ટથરો તો હૃદયમાં ઉચ્ચવિચાર આવશે, ઉચ્ચવિચાર આવશેતો બધી દુર્ભિગ્યતાઓ જતી રહેશે.

(નેતાજી જન્મજયંતિ ૨૩ જાન્યુઆરી)

- સુભાષચંદ્ર બોંડ